

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр. С., 24.07.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, Ш -
ти състав, в закрито заседание на двадесет и четвърти юли през две хиляди
и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ИЛИЕВА
ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

като разгледа докладваното от съдията Врачева въззивно наказателно
частно дело номер 356 по описа за 2019 година докладвано от съдия
Врачева за да се произнесе, съобрази:

Производството е образувано на основание чл. 249, ал. 3, вр. чл. 248,
ал. 1, т.3 от НПК по повод депозиран частен протест от прокурор от СП-
С. срещу определение от 03.07.2019 година, постановено в
разпоредително заседание по н.о.х.д. № 2078/2019г. по описа на
Специализирания наказателен съд, с което при обсъждане на въпросите по
чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК са уважени исканията на защитата за
прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на
Специализираната прокуратура за отстраняване на допуснати съществени
нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на
защита на подсъдимото лице е прекратил съдебно- наказателното
производство и е върнал делото на прокурора за отстраняването им.

Въззивната проверка на определението по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК е
предизвикана с частен протест на прокурор от СП-С..

В частния протест срещу определението по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК,
депозиран от прокурор от СП се навежда, че неправилно СНС е приел, че
са допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения при
изготвянето на обвинителния акт. Прокурорът твърди, че обвинителния
акт отговаря на изискванията на чл. 246, ал.2 от НПК, тъй като в него са
посочени факти, от които се установява извършено престъпно деяния, а
също така, че с разделянето на материали по делото касаещи един от
обвиняемите лица, а именно обв. Н.и впоследствие спирането на делото,
както е неназначаването на преводач на обв. К. също не са допуснати
процесуални нарушения, водещи до нарушаване на правото на защита на
обв. К. и до връщане на делото на прокурора за отстраняването им.

Прокурорът прави искане за отмяна на първоинстанционното
определение като неправилно и незаконосъобразно.

Съдът, след като се запозна с доводите, изтъкнати в частния протест
и материалите по делото, намира за установено следното:

Частният протест е подаден в срока по чл. 342, ал. 1, вр. чл. 249, ал. 3 от НПК срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт и е процесуално допустим.

Разгледан по същество същия е неоснователен.

С обвинителния акт, поставил началото на първоинстанционното съдебно производство на подсъдимия В.Д.К. е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 321, ал.3, пр.2,т.2 вр. ал.2 от НК, а именно за участие в ОПГ, с неустановено лице и В. С. Н., действала за периода месец декември 2014 година до неустановена дата на месец октомври 2016 година, на територията на гр.С. и гр.П., създадена с цел да извършва умишлени убийства.

В разпоредително заседание по НОХД №2078/2019 година, проведено на 03.07.2019г. СНС е приел, че на досъдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при изготвянето на обвинителния акт, при разделянето и спирането на досъдебното производство спрямо обв. В. Н.и извършването на процесуално- следствени действия привличане в качеството на обвиняем лицето К. и неговия разпит, тъй като същият при предявяване на материалите по досъдебното производство е заявил, че не владее писмено и говоримо български език,които нарушения довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, поради което е прекратил съдебното производство и е върнал делото за допълнително разследване на това основание.

Констатациите на първоинстанционния съд относно наличие на отстранимо процесуално нарушение на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на подс. К. относно факта, че с разделянето на наказателното производство от прокуратурата и отделянето на материалите, касаещи обвинението спрямо В. Н.и впоследствие спирането на наказателното производство на основание чл. 25, ал. 2 от НПК е допуснато от прокуратурата съществено процесуално нарушение са верни и направения правен извод, че с тези процесуално-следствени действия са нарушени правата на подс. К. също е правилен и законосъобразен.

В конкретния случай се касае за спиране на наказателно производство спрямо отделно известно лице за престъпление, извършено в съучастие - престъпление по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК - участие в организирана престъпна група. Основанието за спиране на досъдебното производство за деяние, извършено в съучастие е разпоредбата чл. 26 от НПК. Освен това в разпоредбата на чл. 216, ал. 1 от НПК е посочено основание за разделяне на делото в досъдебната фаза, а именно, че когато се съберат доказателства за участие на повече лица, прокурорът може да отдели материалите за неустановените и неиздираните лица в отделно дело, какъвто не е настоящият случай. Постановлението на прокурора на основание чл. 216 от НПК не подлежи на съдебен контрол, но в

правомощията на съда в разпоредително производство по реда на чл. чл. 249, ал. 3, вр. чл. 248, ал. 1, т.3 от НПК, същият да прецени наличието на отстраними съществени нарушения на процесуалните правила и дали тези нарушения не водят до нарушаване правата на подсъдимия. /Решение №322/15.01.2018 година на ВКС по н.д. 1189/2017год./ Обвинението, с което е сезиран съда с обвинителен акт, е за престъпление по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК. Макар и престъплението да е на формално извършване, следва да бъде налице т. нар. необходимо съучастие за извършването на престъплението, поради което неправилно според въззивния състав прокуратурата е разделила производството в нарушение на чл. 216 от НПК, като е отделила материалите спрямо обвиняемия Н.и е спряла наказателното производство спрямо него на основание чл. 25, ал. 2 от НПК.

Констатациите на първоинстанционния съд са верни и направения правен извод от СНС за допуснати празноти в обвинителния акт относно не посочване на конкретни факти и обстоятелства относно елементите на престъплението по чл. 321 от НК също е верен. Внимателния и непредубеден прочит на обвинителния акт не позволява да се споделят наведените в частния протест доводи. Обвинителният акт не покрива стандартите на чл. 246 от НПК и не съдържа необходимата информация за признаците и фактическата обосновка на престъплението, вменено на подсъдимия, поради което е накърнено правото му на защита. СНС се е спрял на обрисуваната фактология в обстоятелствената част на обвинителния акт, за да стигне до правилното заключение, че не съществуват фактически твърдения за личния принос на подсъдимия в извършване на вмененото му престъпление. Правилно и законосъобразно СНС е приел, че е нарушено правото на защита на подсъдимия, тъй като същия не може да разбере в какво престъпление е обвинен. Съгласно Тълкувателно решение № 2/2002г., което не е загубило своята актуалност, липсата на фактическа обстановка за престъпление, посочено само в диспозитива на обвинителния акт, води до съществено процесуално нарушение, което е отстранимо на досъдебното производство. Нарушението е съществено, тъй като се нарушава от една страна правото на защита на подсъдимия, като се поставя в положение да не знае в какво е обвинен. От друга страна се затруднява работата на съда, тъй като не е ясна действителната воля на прокурора относно това обвинение. Липсата на факти относно предмета на доказване визиран в диспозитива на обвинителния акт представлява непълнота в обвинителния акт, която го опорочава и води до съществено процесуално нарушение. Следва да се отбележи, че фактите описани в обвинителния акт определят предмета на доказване и тяхната липса води до съществено процесуално нарушение.

По отношение на възраженията на защитата, касаещи привличането на подсъдимия К. като обвиняеми, неговия разпит и запознаването му с

материалите по делото, без да е назначен преводач, според въззивния състав неправилно първоинстанционния съд ги е оценил, че същите обосновават наличието на съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване на процесуални права.

Видно от материалите по делото в протокол за разпит на обвиняем от 22.10.2018 г. обв. В.К. изрично е заявил:“Владея писмено и говоримо български език. Не се нуждая от преводач“, в хода на разследване обв. К. неколкократно се е подписвал в присъствието на защитник на всички документи - постановления за привличане на обвиняем, предявяване на постановление за задържане за срок до 72 часа, предявяване на производството, разпити-непосредствено под текста „Протокола прочетох лично“, както и върху пълномощни на защитници; в хода на разследване е уважено искането на обв.К. да даде обяснения по предявеното му обвинение пред наблюдаващия прокурор, като това негово искане е уважено и същия е дал обяснения, като след даване на обяснения обв. К. сам и лично е прочел протокола за разпит на обвиняем; в хода на разследване неколкократно са провеждани производства пред СпНС и АСпНС във връзка с искания по реда на чл. 65 от НПК, като преди всяко едно от заседанията обв.К. лично се е запознавал и лично прочел материалите по досъдебното производство. Към депозирания частен протест по настоящето въззивно производство, наблюдаващия прокурор е представил 19 /деветнадесет/ броя ръкописно и лично изписани именно от обв. К. молби до Началника на ареста 19 /деветнадесет/ броя молби.

От горесцитираните факти по делото не може да се приеме, че обв. К. не владее писмено и говоримо български език, напротив може да се направи извод, че възражението на наблюдаващия прокурор за шиканиране на процеса от страна на обвиняемия и неговите защитници за основателно.

При това положение, въззивният състав намира, че частният протест е неоснователен, поради което не следва да не бъде уважаван като определението на първоинстанционния съд по НОХД № 2078/2019 година от 03.07. 2019 година следва да бъде потвърдено.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 345 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА определението на първоинстанционния съд по НОХД № 2078/2019 година от 03.07.2019 година, с което е прекратено съдебно- наказателното производство и е върнато делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.